

DRUŠTVENI INFORMATOR

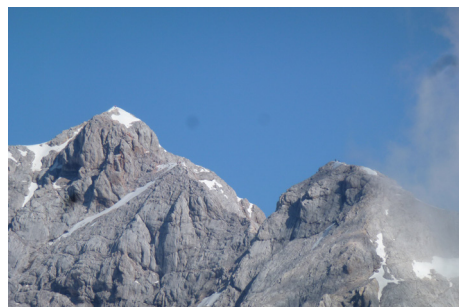
Št. 218 ŠD Krašnja - Avgust 2017, cena 1,00 EUR

*Morje,
gore in planine,
jezera,
terme,*

.....

*Prijetni spomini
na dopustniški in počitniški
čas.*

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO KRAŠNJA OBELEŽUJE 90 LET

Naše društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1927, v letošnjem letu praznuje 90. obletnico delovanja. V vseh teh letih, ki so bila zaznamovana z neumornim trudom članov, da bi se društvo obdržalo in razvijalo v sodobno in dobro usposobljeno društvo za pomoč ob požarih in ostalih nesrečah so se generacije krašenjskih gasilcev pogosto soočale tudi s pomanjkanjem, vendar so v slogi in požrtvovalnosti vedno našli pot naprej, v nove in boljše čase.

90 let prostovoljnega, pogosto napornega in nevarnega dela, z glavno mislijo kako pomagati sočloveku je zagotovo jubilej, ki je vreden posebne obeležitve, zato smo se odločili, da v petek 16. 6. 2017 organiziramo slavnostno gasilsko sejo, na katero so bila povabljeni vsa društva gasilskih zvez Lukovica, Moravče, Domžale in Mengeš, predstavniki lokalne skupnosti ter še nekateri. Seja je potekala v svečanem vzdušju, ob uvodu smo slišali državno himno, nato pa še uradno gasilsko himno, gasilcem in gasilkam, ki so v obdobju od zadnje okrogle obletnice še posebej izstopali s trudom, prizadevnostjo in prisotnostjo pri operativno organizacijskih dejavnostih društva pa so se podelila tudi priznanja različnih kategorij. Vsem povabljenim gasilskim društvom, gasilskim zvezam, občini ter ostalim društvom ter posameznikom se je podelilo zahvalne listine, nekaterim tudi spominske plakete. Nagovori gostov so tekli predvsem okrog širokega priznavanja pomembnosti ter častitljivosti opravljenega dela ter vzornega sodelovanja z vsemi predstavniki lokalne skupnosti, ostalimi društvu ter tudi pobratenim PGD Gozd Martuljek. Seja se je zaključila v prijetnih tonih harmonike, na katero je zbranim zaigral mladi glasbeni ob Žan Novak iz Krašnje. Večer se je v neformalnem druženju nadaljeval do večernih ur.

Naslednji dan, v soboto 17. 6. 2017 je sledila »širša« oboležitev jubileja, ki je bila namenjena tudi vsem krajanom iz bližnje in daljne okolice, ki so se želeli odzvati vabilom, katera smo posredovali prek časopisov, plakatov, radia ter spleta. Uradni pričetek proslave je bila gasilska parada skozi vas, na kateri se je zbralo preko sto uniformiranih gasilk in gasilcev, društva so sodelovala tudi s svojimi prapori, toliko že dolgo ni bilo zbranih v Krašnji. Parado je spremljala Godba Lukovica, ki je z ubranimi takti različnih koračnic skrbela za ustrezen tempo udeležencev. Lepa popestritev so bili tudi prijatelji v narodnih nošah ter konjska vprega s krašenjsko staro ročno brizgalno na repu parade. Na brizgalni sta Ciril in Marjan v uniformah iz časov ustanovitve društva in nasmejan voznik vprege poskrbeli, da je bila parada zanimiva in drugačna od vseh dosedanjih.

Ob prihodu parade na prireditveni prostor nam je Godba zaigrala slovensko himno, sledili so nagovori in pozdravi gostov. V načrtu je bila tudi svečana podelitev odlikovanj Gasilske zveze Slovenije (GZS),

ki pa jih zaradi kot so utemeljili birokratskih težav na GZS ni bilo. Za izjemen prispevek k obstanku in razvoju našega društva smo Ivanu Čebulju ter Stanetu Pervinšku v imenu PGD Krašnja podelili kipec gasilca, predstavniku PGD Gozd Martuljek pa zahvalno plaketo. Sledila je svečana podelitev Plamenice PGD Krašnja s strani predstavnika GZS, Slavka Jalovca.

Program so z izjemno dobro izbranimi in izvedenimi točkami popestrili šolarji OŠ Janko Kersnik, PŠ Krašnja, na koncu pa je za prijeten zaključek poskrbel še Tomaž Pestostnik, ki nam je zaigral na harmoniko. Oba dogodka je s prijetnim nastopom povezovala Ksenija Capuder. Zaključek prireditve se je prevesil v gasilsko veselico, na kateri je ansambel Jureta Zajca poskrbel za ples in zabavo, krašenjski gasilci pa za polne želodce in uporabne dobitke na srečelovu.

Ob tej priložnosti hvala vsem obiskovalcem, vsem podjetjem in posameznikom, ki ste nas podprli ter vsem gasilcem, ki ste pomagali, da je prireditev uspela. Nasvidenje ob 100 letnici ... Če ne prej!

Na pomoč!

Za PGD Krašnja Jure Jamšek

OPERATIVNE DROBTINCE

Medtem, ko nas poletje obilna razvaja s toplim soncem in večina išče različne načine ohlavitve se v Krašnji kot vedno dogaja... no priznamo, tudi pri gasilcih se –k srečičuti nekaj poletne zasplosti, vseeno pa je bilo od zadnjega pisanja nekaj dogodkov, s katerimi vas želimo seznaniti.

26. maja ob 15:24 smo bilo pozvani na gašenje požara v naravi v Brezovici pri Zlatem Polju. Ob prihodu smo ugotovili, da tli in deloma gori večja površina gozdne poseke na zelo nedostopnem in strmem terenu. V sodelovanju s kasneje prispelimi ostalimi društvi smo napejlali cevovod v dolžini 500 m in pogasili potencialno precej večji požar.

Dan kasneje, 27. maja popoldan je v organizaciji Gasilske zveze Lukovica v Moravčah potekalo tradicionalno tekmovanje v športno-gasilskih disciplinah. Z ekipo članov A smo dosegli 4. mesto, z ekipo članov B 2. mesto, naši najmlajši pionirji pa so odnesli z dvema ekipama (moški, ženske) 1. in 2. mesto in znova dokazali svojo nadpovprečno usposobljenost, za katero stojita neutrudna vadba vseh naših pionirjev in natančno ter zabavno vodenje vaj s strani Francija Žavbija. Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za s trudom dosežene rezultate!

14. junija ob 16:32 smo prejeli poziv: »Izvoz AC Lukovica levo, +20m, na desni gori kontejner«. Ker smo bili gasilci zbrani v pripravljanju potrebnega za izpeljavo prireditve, smo izjemno hitro izvozili in po natančnem pregledu okolice izvoza iz AC v Lukovici posumili, da se požar odvija drugje. Zanimljivi kontejner smo odkrili na zasebnem parkirišču nekdanjega transportnega podjetja v Spodnjih Lokah. Lastnik je v kovinskem kontejnerju kuril neznane odpadke. Skupaj z gasilci PGD Blagovica smo si ogledali stanje in ogenj zadušili z zaprtjem kontejnerja. Lastnik je bil naprošen, da se odpadkov znebi na bolj priremeren način.

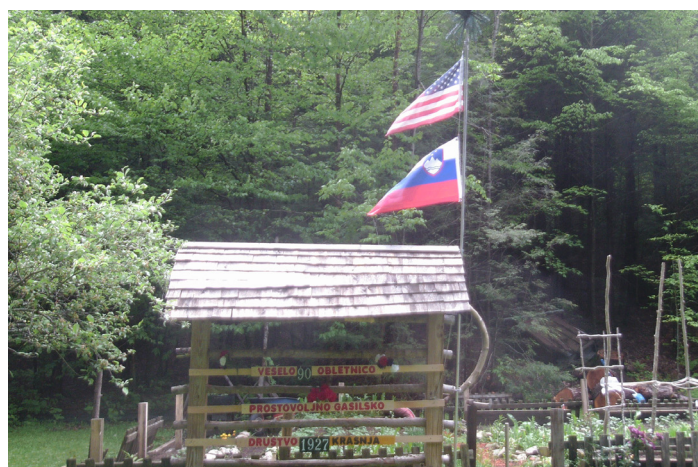
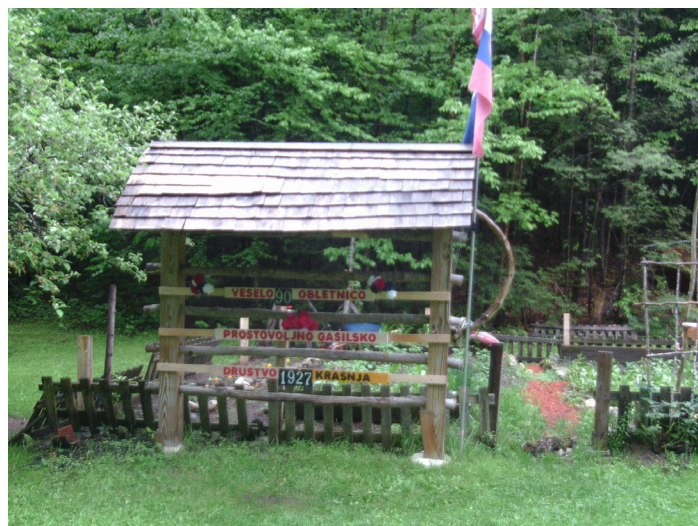
22. junija ob 20:37 smo se po pozivu odpravili na požar ob avtocesti v kraju Trnjava. Ob prihodu smo ugotovili, da je šlo za nenadzorovano kurjenje vej in lesnega odpada. Požar smo z ostalimi društvi pogasili, tleč kup razkopali in tako poskrbeli, da ne bi prišlo do samodejnega vžiga.

Spoštovani,

Čeprav smo z mislimi še v poletnih opravilih in morda v dopustniškem vzdušju, vas želimo spomniti na mesec september, ko bodo naše in vaše ceste spet v večji meri uporabljane s strani pešcev, šolarjev. Najranjlivejši in tudi najbolj nepredvidljivi so ravno najmlajši, ki se bodo morda prvič srečali s pravili v cestnem prometu. Bodite previdni in preudarni, predvsem pa v okolici šole in središč vasi, kjer se pogosto nahajajo otroci, vozite skladno s predpisi. Hvala vam v imenu šolarjev in nas gasilcev.

Za PGD Krašnja Jure Jamšek

OBNOVA DOMA IN NOVA VITRINA

V soboto 3. 6. smo izvedli uspešno delovno akcijo, v kateri je sodelovalo večje število naših članov in tudi nekaj ostalih krajanov. Izvedla so se pripravljala dela za plató na katerem se je kasneje postavila muzejska vitrina v kateri si lahko ogledate staro brizgalno in nekaj ostale tehnike, katere uporabe in pomembnosti za svoj čas se spomnijo le še nekateri naši člani. Vitrina je bila v planu že več let, zato smo veseli, da je vendarle projekt uspel. Tekom leta ga bomo z zanimivimi artefakti še nadgradili, zato verjamemo, da bo postal ena izmed mnogih zanimivih točk za vsakega obiskovalca naših krajev.

Ob tem ste gotovo opazili tudi posodobljenega izgleda starega gasilskega doma. Fasada na stavbi je bila že precej iztrošena, pojavljale so se razpoke in omet je na bolj izpostavljenih mestih pričel že odpadati. Zaradi omejenih finančnih sredstev se celostne energetske sanacije objekta nismo mogli lotiti, pač pa smo na domu popravili omet, zakrpali razpoke ter fasado prebarvali s sodobnimi odpornimi barvami ter tako domu zagotovili zaščito pred vremenskimi vplivi za nadaljnja leta.

Za PGD Krašnja Jure Jamšek

Voščilom gasilcem za visok jubilej pa se pridružuje tud g. Peter Carson onkraj luže z besedami :

Želim vam vsem v Krašnji vse najlepše in veselo praznovanje devetdesete obletnice Gasilskega društva, še mnogo mnogo let!

Ljubim vas, Peter z brigado.

P.S. Slovenska zastava pa ponosno valovi na tej strani luže, v čast vsem vašim gasilcem!

IVAN ČEBULJ - DEVETDESET LETNIK

Pisalo se je leto 1927. Bil je šesti junij in v Žoharjevo družino se je rodil sin. Oče Tomaž in mama Francka sta bila presrečna, saj se jima je uresničila skrita želja po sinu, nasledniku.

Imenovala sta ga Janez, po stricu – očetovem bratu, klicali pa so ga Ivan.

6. junija letos je Ivan praznoval 90. rojstni dan. Prijatelji in sorodniki so mu postavili veličasten mlaj in zastava na njegovem vrhu mimo-idoče še vedno spominja na njegov visok jubilej. Tisti dan je bil prav poseben dan. Mnogi so se ustavili pri njem in mu čestitali, med drugim ga je obiskal župan Matej Kotnik, člani RK Krašnja, gasilci in še mnogi drugi. Za sorodnike in prijatelje je imel praznovanje nekaj dni za tem, na soboto, na domačem dvorišču. Prišlo jih je okoli sto. Bilo je prisrčno, veselo in nepozabno.

Rada sem privolila da z njim opravi pogovor za naš Informator. Pogovarjala sva se nekaj dni nazaj, dopoldne, ko sva imela še oba dovolj energije.

Povejte mi kaj o vaši primarni družini :

Naš prednik je prišel iz Podgorja pri Kamniku. Imel je mesarijo, edino med Celjem in Ljubljano. S konji je prevažal meso. Oče, pa tudi stari oče sta imela trgovino z mešanim blagom. Med drugim so prodajali tudi bombone in petrolej. Petrolej je imel v sodu, ki je stal v veži. Ljudje so hodili ponj s steklenicami, rabili so ga za petrolejke. Ata je bil švoh, mama pa močna ženska. Bilo nas je osem otrok. Najstarejša je bila Pavla, nato se je rodila Micka, tretji sem bil jaaz. Za mano so se rodili še Jože, Tilka, Fanika, Olga in Štefka. Micka je umrla, ko je bila stara 10 let. Izmed vseh nas je bila najbolj brihtna. Na nas so pazili Lukčevi otroci, ki so bili starejši od nas ali pa Planinka, starejša ženska, ki je živel v Ferličevi hiši. Ko smo bili starejši, smo morali delati.

Kako je bilo pred vojno v Krašnji?

Čeprav je bila vas majhna, je bilo v njej veliko gostiln pri Regin, pri Žoharji, pri Pavlet, pri Tajčarji in pri Juret. Trgovine so imeli gospa Gregorič (pri Primat) pri Regin, pri Žoharji, pri Toniki in pri Mili. Ta je bila tudi dobra šivilja in je svoje izdelke prodajala tudi na sejmihi. Pri Opaltarji je bila pošta in trafika. Bertovi so trgovali z drvi. Vozili so jih z Limbarske Gore v Ljubljano. V vasi je bilo veliko velikih kmetij (Šimenci, Golovčevi, Matožetovi, Martinkovčevi...). Pri Mlinarjevih so imeli mlin in žago. Imeli smo dva kovača. Vse so vozili s konji, vpreženimi v vozeve, pozimi pa v sani.

Kako je bilo v Krašnji med vojno?

Težko, zelo težko. V vasi je bilo veliko Nemcev. V šolo nismo hoteli več hoditi, čeprav sta prišli dve nemški učiteljici, pa sta potem tudi odšli. Nemci so bili v farovšu in šoli. Iz šole do farovša so naredili tunel, da so varno hodili sem in tja. Veliko so hodili po vasi. Včasih so se peljali tudi s kolesi proti Domžalam. Požgali so gasilski dom in Matožetovo hišo, da so imeli boljši razgled. Izselili so nekaj ljudi. Sestra Pavla je bila aktivistka, to je morala dobro skrivati. Ponoči so šli za našo hišo mimo kozolca velikokrat partizani. Nekateri fantje so šli v partizane. Veliko jih je tam tudi ostalo, npr. Lukčeva Gustel in Stane, Jurjev France, Mlinarjeva Milče in France, Primatova Peter in Ivan. Birtov Tone je bil v Dahau. Bilo je težko za Krašnjane. Če Nemcev nisi naredil tistega, kar so hoteli od tebe, so te ustrelili. Skrivaj pa smo mnogi simpatizirali s partizani in jim pomagali.

Se spomnite požiga Korena?

Oh, dobro. To je bilo grozno. Nobeden ne ve, ki tega ni doživel. Ko so ženske in otroke pregnali v Krašnjo, sem mislil, da so vsi moški zbežali. Šele potem smo videli, kaj je bilo. Koreno je gorelo, ogenj se je videl v Krašnjo in črn dim, ki se je valil. Čez nekaj dni sem šel gor pogledat pogorišče. Sprva sem mislil, da gledam požgane tramove, so bili pa ljudje. Glav in udov ni bilo več, samo trupla so še bila. To so morali biti privezani. V skupni grob jih je s samokolnico zvozil Johanin France, ki je bil prej Matožetov.

Kako pa je bilo v Krašnji po vojni?

Takoj po vojni sem moral za tri leta k vojakom. Vrnil sem se 1948. leta. Bilo je težko. Naš ata je zbiral, tehtal in plačeval obvezni odkup. Vse je bilo na karte. Po vojni so odprli trgovino pri Cerarju, bila pa je državna in je imela zaposleno trgovko. Kasneje so trgovino prestavili k Ferlič, čez leta pa v gasilski dom. V farovš so prišli policaji. Pa tudi zapor so imeli. Pošta je tudi še ostala. Bili pa so Krašnjani kar precej nevoščljivi. Veliko kasneje smo dobili elektriko, nato še vodovod. Cesta je bila dolgo makadamska. Po njej se je dvigal prah, kadar je bil promet. Ta pa je bil vsak dan večji. Potem so jo le asfaltirali (z našimi prispevki). Ker so Nemci požgali star gasilski dom, smo naredili novega. Zelo aktiven pri tem je bil Gmajnar, Ciril, Šum, Nande, naš Jože in tudi jaz.

Po kratem počitku pa sva nadaljevala o njem.

Kako ste si ustavarili družino?

Imel sem punco, a se je odločila za drugega. Nato sem dobil tako dobro ženo, žal je ni več. Doma je bila iz Tuhinjske doline. Pri njej so vsi dočakali lepo starost čez 90 let, samo moja je morala prekmalu umreti. Od tega je že 16 let. 15 let je bila stara, ko sem jo prvič videl. Pri njihovem sosedu se je ženil stric in vozil sem balo. Sosedove punce so gledale skozi okno. Ena mi je bila takoj všeč in sem ji rekel, da jo bom kar ven potegnil, ker je bila tako luščna. Pa je rekla, da ne bo treba, da imajo vrata. Marica je bila 7 let mlajša od mene. V vas sem hodil 5 let, nato pa še 5 let ko sva bila že poročena. Po dve uri sem hodil v eno smer. Ne vem, kolikokrat. Nato sem našel bližnico. Hodil sem ponoči in tudi vračal sem se ponoči. Podnevi pa sem delal.

Rodilo se nama je 5 otrok, najprej Peter, nato Janko, za njim Tine, nato Marjan (ta je en teden za mano praznoval 50 let), nazadnje se je rodila Fanika. Po smrti mojih staršev sta k nam prišla najprej tašča, nato pa še tast. Imam 17 vnukov in 11 pravnukov, 2 pa sta na poti. Vsi sorodniki me radi obiščejo. Skoraj ni dneva, da me ne bi kdo obiskal. Vse imam rad.

Kaj si želite?

Nič. Ja, nekaj pa si še želim. Kupil bi rad uro. Tako, ki na tleh stoji in jih dela Cjaževčev Tone iz Krajnega Brda.

Upam, da se mu bo želja uresničila. Pa še na mnoga zdrava leta, ata Ivan!

Boži Požar

SVETA MAŠA V ZAHVALO ZA SKUPNO PREHOJENO POT

Pet, deset, petnajst, dvajset, petindvajset, trideset in več let skupne življenjske poti je bilo potrebno, da sta zakonca prejela v dar lastoročno podpisano posvetilo v knjigo Bože Rustje od domačega župnika Antona Potokarja. Kajti na šesto velikonočno nedeljo tudi nedeljo turizma, so se v cerkvi svetega Tomaža v Krašnji zbrali zakonski jubilanti, ki so ali še bodo letos obhajali okrogli jubilej. Nekateri praznujete pet, deset, petnajst in več let skupnega življenja, ki vam ga je podaril Bog. Še več let in obletnic boste lahko praznovali, če se boste ljubili med seboj, kajti potem boste z lahkoto preskočili še takšne ovire. Kajti apostol Pavel v zvezi ljubeznijo našteva; ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli pa se resnice, ljubezen vse

prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane, ljubezen nikoli ne mine. Leta, ki so za vami so prinesla veliko veselja, zadovoljstva sreče, a ni šlo brez razočaranj nespornostim in upam, da brez neviht. Ustvarila sta si svoj dom in rasla v medsebojni ljubezni in v ljubezni do svojih otrok. Potrebno je, da imate dom, ne samo hišo. Dom, ki ga je treba vedno graditi in izpopolnjevati, kakor je treba nenehno oblikovati svoje medsebojne prijateljske odnose. Te in druge besede je zakonskim jubilantom med sveto mašo namenil domači župnik Anton Potokar. Nagovoru je sledila ponovitev zakonskih zaobljub in blagoslov zakoncev. Kot se za poročno sveto mašo spodobi, so jubilanti v cerkev prišli med igranjem poročne koračnice in tudi med sveto mašo je bilo slišati ubrano petje in igranje s kora. Kajti poleg branja beril, ki so jih tokrat prebrali kar jubilanti, so svoje k praznovanju dodali še pevci mešane-ga pevskega zbora pod vodstvom Jelice Zupan. Po končani sveti maši so se zakonski jubilanti skupaj s sorodniki napotili še v župnišče, kjer jih je čakala bogato obložena miza. Kako drugače, saj je bila poroka, naj si bo pet, deset, petnajst, ali več let stara. Tudi za tokratno prijeto druženje zakonskih jubilantov so poskrbeli člani ŽPS in domače gospodinje za kar se jim je župnik še posebej zahvalil. Na koncu so jim zapeli še domači pevci tisto vsem nam poznano najlepša je Krašenska fara.

Drago Juteršek

PRVO SVETO OBHAJILO V CERKVI SV. TOMAŽA V KRAŠNJI

Na nedeljo Svete trojice je bilo ponovno slovesno v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji, kjer je 9 prvoobhajancev prvič prejelo svet obhajilo. Prvo sveto obhajilo je po krstu druga pomembna stopnička uvajanja v krščansko vero, zato je duhovna priprava otroka za ta poseben dan še posebej pomembna, saj je velik praznik za družino. Poleg mnogih skrbi glede obleke, pogostitve in ostalega je nadvse pomembna duhovna priprava, ki se jo udeležijo tako prvoobhajanci kakor starši. Čeprav večina staršev to prepusti kar katehetom in katehistinjam, ki poslanstvo praviloma opravljajo zelo požrtvovalno, je bilo v Krašnji po besedah župnika Antona Potokarja ravno obratno. Prvoobhajanci so dobro poučeni o pomembnosti prejema svetega obhajila, saj so se med drugim naučili, da se obhajilu bolj učeno reče evharistija, ki pomeni zahvala in, da ko prejmemo sveto obhajilo nas obišče Jezus. Slovesnost so tokrat s petjem polepšali še pevci otroškega in odraslega pevskega zbora. Jelica Zupan je prepustila dirigentsko palico in orgle mlajši generaciji in tako je petje vodil Marko Juteršek. Iz orgel je glasove izvajal organist Lojze Pezdirc. V svojem nagovoru je tokrat župnik Anton Potokar prvoobhajancem in zbranim povedal poleg ostalega tudi dve zgodbi in sicer o revnem dečku in gangsterjevem sinu. Obema je bilo skupno ljubezen do Jezusa. Na koncu svete maše se je zahvalil vsem staršem in sorodnikom, ki so se v velikem številu udeležili slovesnosti. Sledila je še zahvala staršev prvoobhajancev in prvoobhajancev najprej domačemu župniku, nato pa tudi vsem, ki so slovesnost s svojim darom polepšali, tako pevcem, ministrantom, krasilcem in ostalim. Lepoto nedeljskega dne so tako prvoobhajanci ponesli domov in v svoje družine, kjer naj bo z njimi do konca te zemeljske poti.

Drago Juteršek

KRIŠTOFOVA NEDELJA PRI SVETEM TOMAŽU V KRAŠNJI

Minilo je že trideset let, kar je leta 1987 padla pobuda o ustanovitvi MIVE Slovenija, ki jo je z veseljem podprl pokojni nadškof g. Alojzij Šuštar. V teh 30 letih je MIVA Slovenija ob pomoči številnih dobrotnikov tako poslala v misijone 234 avtomobilov, 36 koles, 29 motorjev, 11 kombijev, 9 priključkov za delovne stroje, 8 čolnov, 9 traktorjev, 9 tovornjakov, 6 minibusov, 5 prikolic, 4 reševalna vozila, 2 radijski postaji, avtobus, delovni stroj, štirikolesnik, plug, brano in zgradili en pristan. Že znani slogan Za vsak srečno prevožen kilometer stotin za misijonški avto, ali Moj dar Boga slavi za vse prevožene poti tako ponovno vabi k našemu darovanju za potrebe prevoznih sredstev naših misijonarjev. Upajmo, da bo tako ob blagoslovu vozil na Krištofovo nedeljo zbrano dovolj sredstev, da bodo misijonarji in misijonarke prejeli nov avto, kolo, čoln, ali kakšno drugo prevozno sredstvo. Če smo pri sveti

maši prisluhnili nagovoru domačega župnika Antona Potokarje, ki je govoril o Jezusovih prilikah, ki da dajejo slutiti, da ni bil sin krušnega očeta, ki je bil mizar, ampak kmet, ali pastir, ki večino svojega življenja preživi v naravi, saj so njegove prilike iz vsakdanjega življenja. In če je Jezus govoril o prilikah, nam je župnik pred blagoslovom vozil spregovoril po koncu svete maše pred cerkvijo svetega Tomaža o pomenu akcije MIVA in Misijonskega središča Slovenije in nato zmolil še molitev za srečno pot ter blagoslovil vozila in voznike. Veliko nam o pomenu blagoslova pove tudi star irski blagoslov, ki se glasi: Blagoslov za na pot! Naj te vsa pota povezujejo z drugimi, naj ti veter vedno piha v hrbet, dež naj mehko zaliva tvoja polja, sonce naj toplo greje tvoj obraz. In do takrat, ko se vnovič snidemo, naj te varuje Božja roka. Pota, po katerih hodiš, naj te vedno pripeljejo k pravemu cilju. Tudi ko je mrz, imej tople misli, luna naj osvetljuje tvojo temno noč. In do takrat, ko se vnovič snidemo, naj te varuje Božja roka. Tvoja glava naj vedno počiva na mehki blazini, imej vedno toplo obleko in vsakdanji kruh. Bodi že 40 let v nebesih, preden bo vrag to opazil. In do takrat, ko se vnovič snidemo, naj te varuje Božja roka. Do takrat, ko se vnovič snidemo, naj te Bog ne zapusti. Naj te močno stisne k sebi, vendar naj njegova dlan ne bo zate pretrda. In do takrat, ko se vnovič snidemo, naj te varuje Božja roka. Lepo je, da se Bogu zahvalimo tudi za prevozna sredstva, ki nam krajšajo poti, nas povezujejo in omogočajo, da dosegamo pomembne cilje in da se vedno znova varno vrnemo na svoje domove. Naj nova prevozna sredstva, ki jih bodo prejeli misijonarji, prinesejo sporočilo miru v oddaljene dežele, nas pa naj na naši življenjski poti in v prometu varuje tudi sveti Krištof.

Drago Juteršek

OBČNI ZBOR KUD FRAN MASELJ POD-LIMBARSKI KRAŠNJA

Na občnem zboru KUD Fran Maselj Podlimbarski, ki je bil 9. junija 2017 ob 20. uri v šoli, smo poročali o delu našega društva, sprejeli program za leto 2017 in izvolili nove člane društva. Delo društva smo predstavili z diapozitivi.

V letu 2016 so delovale v društvu naslednje skupine: otroška in odrasla gledališka skupina, likovna, literarna, dve skupini pevcev ljudskih pesmi, skupina za ohranjanje naravne in kulturne dediščine ter skrb za muzejsko zbirko in literarna dejavnost.

Vsaka skupina je delovala po programu. Zaradi potreb kraja ali drugih dejavnikov pa smo dodali, oz. zamenjali nekatere aktivnosti.

Skupini pevcev ljudskih pesmi

3. september – gostitelji srečanja pevcev ljudskih pesmi z različnih slovenskih pokrajin z naslovom NA VASI JE LEPO, KO NA KANALU POD LIPO ZAPOJO. Na srečanju je sodelovalo 11 skupin. Srečanje so popestrili tamburaši iz Adlešič, mlada harmonikarja Žan Novak in Bor Rožič, Folklorna skupina Lukovica in igralki skeča z Gorenjske. Skupini sta imeli še 19 priložnostnih nastopov v Krašnji in občini, v različnih krajih po Sloveniji ter dve daljši predstavitvi ob prireditvah v Krašnji.

- Organizacija božičnega koncerta Božič brez tebe v izvedbi Staneta Vidmarja. 27. december)

- 26. aprila je bil večer petja domoljubnih, partizanskih pesmi in pesmi upora

- (Sodelovali so tudi harmonikarji iz okoliških vasi)

- 8. julij: Spominska svečanost ob grobu požganih vaščanov Korena. Poleg pevcev so sodelovali tudi recitatorji.

- Obe skupini sta se prijavili in sodelovali na preglednem srečanju skupin ljudskih pevcev gorenjske regije v Šmarci.

- Pripravili smo skeč z igro in petjem Ofiranje

1. Skupina za ohranjanje naravne in kulturne dediščine domačega kraja, etnologija in muzejska dejavnost

- Predstavitve življenja v vasi
- Predstavitve pletenja kit iz pšenične slame na etnoloških prireditvah, v šolah, v vrtcih, v domovih starejših krajanov po različnih krajih Slovenije (23 predstavitev).

- Predstavitve pletenja in izdelkov na mednarodni poslovni konferenci v Unionu.

- Skrb in dopolnjevanje muzejske zbirke

- Kita iz pšenične slame se še vedno šiva v torbice z dobrim namenom Tascha

- Kito vnašamo v nakit, pasove in uporabne predmete

- Za predmete, kjer so pšenične kite in kit iz ličkanja uporabljamo znamko Zakladi Črnega grabna

- Zelo aktivno je sodelovanje z Osnovno šolo Janko Kersnik Brdo, kjer učence turističnega krožka naučijo naše pletilje plesti kite in pokažejo izdelke. Prav tako pa pletejo na naravoslovnem dnevu z vsemi učenci v Podružnični šoli v Krašnji.

- Sprehod skozi Krašnjo, na katerem smo spoznavali preteklost vasi. Sprehod smo popestrili z gledališkimi prizori, ki so bili vsebinsko vezani na posamezne obrti v vasi in delo nekoč. Gasilci so ob potoku prikazali gašenje požara s staro brizgalno.

Muzejska zbirka v Pavletovi hiši

V Muzejski zbirki smo imeli skozi leto obiskovalce, predvsem ob različnih prireditvah in delavnicah v kraju. Prišli pa so tudi posamezniki in družine, ki so se predhodno najavile. Precej je bilo obiska v Vikendu odprtih vrat.

Odrasla gledališka skupina

- Pripravili smo novo gledališko predstavo: Vinko Moderndorfer, Vaja zbora.

Odigranih je bilo 11 predstav, od tega 8 v Občini Lukovica in 3 izven nje. Na predstave smo povabili zaposlene na Osnovni šoli Janko Kersnik Brdo.

- Konec novembra smo pričeli z vajami za novo gledališko predstavo Dan oddiha

- S Skečem Ob potoku smo se predstavili na občnem zboru Društva upokojencev Lukovica.

- Ob Sprehodu skozi preteklost Krašnje smo odigrali 7 prizorov na dvoriščih hiš.

- Sredi oktobra smo pričeli z vajami za novo gledališko predstavo Dan oddiha, v kateri sodeluje 20 članov.

Otroška gledališka skupina

Vse leto sta delovali dve otroški skupini. Prva, pod vodstvom Vesne Čebulj, ki je imela gledališko dejavnost v šoli, kjer so se lahko po pouku vključili tudi učenci iz vseh vasi šolskega okoliša. V drugi skupini pa so bili otroci predvsem iz Krašnje, ker so bile vaje v popoldanskem in tudi večernem času.

Prva skupina je pripravila igrice Čudežni korenček in jo zaigrala štirikrat. Ta skupina je v oktobru začela vaditi novo predstavo Zavržena knjiga. Ker pa je bilo prijavljenih učencev veliko, je imela Vesna dve skupini. Druga, mlajša skupina je pripravljala igrice Čudežno seme.

Otroci skupine, ki sem jo vodila jaz, smo tudi letos pripravljali prizore Pike Nogavičke, v katero smo vključili kakšno starejšo osebo. Piko Nogavičko smo zaigrali šestkrat, enkrat tudi sredi vasi ob sprehodu skozi vas. Pripravili smo še predstavo Mišek in gospa Mara, avtorice Alenke Klopčič. Zaigrali smo jo petkrat, tudi v Ljubljani v šoli Alojza Šuštarja. Za otroke pa smo ob obdarovanju Miklavža zaigrali dvakrat igrice Snežak in živali.

Literarna dejavnost

Za krajanje smo iz starih časopisov in ostalih zapiskov v krajevnem časopisu Informator predstavili cesarja Jožefa, na katerega je v vasi po pripovedovanju iz roda v rod, ostalo kar nekaj zanimivosti.

Najbolj pa smo veseli, da smo izdali Mehurčke domišljije, ki je zahtevala kar precejšen organizacijski in finančni zalogaj. Ker smo želeli, da je knjiga barvna s trdimi platnicami, smo morali poiskati še kar nekaj sredstev. Te smo zbirali preko platforme AdriaFund. Izdaja knjige je povezala mlade ustvarjalce, likovnike iz domačega kraja, učitelje, starše in ljudi po Sloveniji. Izdajo pravljic je podprla KS Krašnja in vsa društva v kraju. Predstavitve je bila odmevna, udeležilo se jo je veliko ljudi, prisotni pa so bili tudi mediji, ki so o izidu poročali. Prijazno pohvalo je poleg našega župana Mateja Kotnika poslal otrokom in ustvarjalcem minister za kulturo Anton Peršak.

Svoje pravljice so brali učenci tudi v Knjižnici Domžale.

Likovna dejavnost

Letošnji extempore smo zaradi zahtevnosti in stroškov združili na temo Mehurčki domišljije. Sodelovali so člani domače likovne skupine in drugi domačini. Ilustrirali so pravljice učencev. Njihove ilustracije so bile natisnjene v knjigi. Ob predstavitvi knjige smo pripravili razstavo povečanih ilustracij in jo ob predstavitvi Mehurčkov prenesli v Knjižnico Domžale, kjer je bila na ogled del novembra in ves december.

Pripravili smo priložnostno razstavo povečanih fotografij, ki so nastale na večer pred razglasitvijo samostojne Slovenije pod lipo v Krašnji. Razstava je bila v prostorih Bara Pod lipo v Krašnji. Fotografije prikazujejo veselje ob osamosvojitvi in bodo pomemben spomin na našo osamosvojitvev.

Sedem članov likovne skupine je sodelovalo na občinskem ex tempore Čebele, čebelarstvo. Dve likovni deli sta bili izbrani na zaključno razstavo, ki je bila v Radomljah.

Posamezniki so sodelovali na razstavah drugih likovnih skupin, največkrat Štefan Cerar, ki je prijel za svoja dela tudi nagrade.

18. decembra smo na njen rojstni dan obiskali našo ustanovno članico društva, Pavlo Jeras, ki je v Domu starejših občanov v Laškem. Zanj in za ostale stanovalce smo zaigrali skeč Ofiranje. Po skeču so pevci ljudskih pesmi zapeli še nekaj pesmi, nato pa so ob harmoniki našega člana zapeli in zaplesali tudi stanovalci.

Ob različnih priložnostih smo sodelovali s šolo in z ostalimi društvi v kraju.

V letu 2017 bodo delovale iste skupine kot prej z že utečenim programom. V našem napovedniku pa vas vabimo na prireditve, ki bodo v mesecu septembru.

September bo v našem društvu zelo pester. Že štirinajstič bo Srečanje pevcev ljudskih pesmi NA VASI JE LEPO, KO NA KANALU POD LIPO ZAPOJO, Spominjali se bomo 100-letnice smrti Frana Maslja Podlimbarskega, sodelovali pa bomo tudi v Vikendu odprtih vrat Občine Lukovica.

Sobota, 2. september 2017

Od 10. do 12. ure: Odprta muzejska zbirka v Pavletovi hiši

Ob 16. uri: Srečanje pevcev ljudskih pesmi: NA VASI JE LEPO, KO NA KANALU POD LIPO ZAPOJO

Nedelja, 3. september 2017

Ob 16. uri: Ob petju ljudskih pesmi, gledaliških prizorih in predstavitvi preteklosti vasi **Sprehod skozi Krašnjo.**

- Na Matožetovem dvorišču degustacija pogače Franca Jožefa in prikaz pletenja kit iz pšenične slame.

- Ob potoku prikaz gašenja s staro brizgalno
Torek, 19. september 2017 (verjetno ob 16. uri)
Spominska svečanost na Navju v Ljubljani

V Ljubljano se bomo odpeljali z organiziranim prevozom (naknadno obvestilo). Iz Ljubljane pa se bomo vrnil kar v **Spodnje Loke** k pisateljevi rojstni hiši. Tudi tu bo krajša svečanost. Pričakujemo, da bodo prišli k Masljevi rojstni hiši tudi vaščani Spodnjih Lok. (Uro bomo sporočili naknadno)

Petek, 22. september (predvidoma ob 19. uri)

Literarni večer, na katerem bomo spregovorili o pisateljevem življenju in delu. O njem bodo govorili tudi poznavalci njegovega dela. K sodelovanju smo namreč povabili sodelavce Slovenske matice in Društvo slovenskih pisateljev.

Prav zaradi usklajevanja z njimi, so napisane ure predvidene, lahko pa pride do zamenjave. O dogodkih vas bomo obveščali z vabili.

Vera Beguš

SAMOSTOJNO V PROMET

Petošolci PŠ Krašnja so v mesecu maju opravljali kolesarski izpit. Svoje znanje o prometnih predpisih so pokazali na teoretičnem delu izpita, ki so ga opravili kar prek računalnika.

Svoje spretnosti pri vožnji s kolesom pa so preizkušali na sprednjem poligonu, ki je med drugim vključeval vožnjo z eno roko, slalom, izogibanje preprekam, vožnjo po ravni črti in naglo zaviranje.

Prakti

no usposabljanje, torej vožnja po cesti, je potekalo po Krašnji. Učenci so morali prevoziti dogovorjeno pot po vasi, pri tem pa jih je spremljala in opazovala komisija, ki je mlade kolesarje ocenila, kako znajo reagirati v različnih prometnih situacijah. Vsi učenci so uspešno opravili kolesarski izpit.

Srečno in vožnjo, dragi petošolci!

Alja Bevc

HURA, POČITNICE

Prisopihali smo do konca šolskega leta, ja, se je že kar malo kadilo proti koncu... a smo vzdržali.

Dragi učenci, bili ste pridni, veliko ste se naučili, sodelovali na različnih tekmovanjih, osvajali priznanja, raziskovali svet okoli nas, plesali, si pomagali med seboj in ob tem stkali nova prijateljstva.

/fotografije/

Sedaj pa vsak na svojo pot v počitniške dni: na morje, v senco drevesa s knjigo v roki, v bazene, planine, k starim staršem, tetam... ali pa na travnik opazovat zvezdne utrinke v topli noči, ki pa tako izpolnijo kar si srčno želite. Čimveč takih želja naj se vam izpolni, ko pa se bodo začele poditi okoli vogalov jesenske sapice, pa se spet vidimo.

Spoštovani starši, tudi vam se zahvaljujemo za sodelovanje in vam privoščimo, da tudi vi ujamete kakšen zvezdni utrinek ...

Vaše učiteljice

PASTIRSKI DAN NA VAČAH

Na prav poseben način so otroci iz skupine Zvezdice preživeli sredino dopoldne. Kmalu po zajtrku smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal na Pastirski dan na Vače.

Vače je prijetna majhna vasica, ki leži v središču Slovenije, dobre pol ure vožnje od našega vrtca. Tam so nas prijazno sprejeli pastirji in pastirice. Popeljali so nas skozi gozd na jaso, kjer smo ob ritmih kitare zapeli pastirske pesmi. Lahko smo se tudi pomerili ob pravih pastirskih igrah. Prav tako smo spoznali ježka, žabo in celo kačo. Seveda pa ni pastirja brez koze. Čisto na koncu nas je razveselil mali kozliček z mamo kozo. Najbolj pogumni otroci so lahko pomolzli kozo in celo poskusili njeno mleko. Da pa smo lahko v celoti doživeli življenje pastirjev, smo nas pogostili s pastirskim prigrizkom, to je z domačim kruhom, sirom in jabolkom.

Polni doživetja smo se odpravili proti našemu vrtcu, kjer smo o tem, kako je bilo na Vačah, seznanili tudi naše prijatelje.

Natalija Mlakar Butalič

SONČKI NA TABORU V LOGARSKI DO-LINI

V začetku meseca junija smo se otroci iz skupine Sončki odpravili na tridnevni tabor na turistično kmetijo Zgornji Zavratnik. Kmetija leži na 850 m nadmorske višine na pobočju gore Raduhe, ki je visoka 2062 m. To je razpotegnjena gmota, ki jo je igra naravnih sil v geološki preteklosti ločila od osrednjega gorstva Savinjskih Alp, kamor sicer spada.

Na kmetiji, ki obsega kar 45 ha, domuje veliko živali in prijaznih ljudi. Veliko zanimivih zgodb in anekdot smo lahko izvedeli od obiskovalcev, ki so prihajali med nas. Spoznali smo pastirja, ki je izgubil ovčko. S predicami smo na kolovrat spredli volno in naredili svojo kroglico iz filca, s pletarjem smo pletli košare in zaplesali ljudske pleske. Tudi gozdar nas je popeljal po gozdu in razodel kar nekaj zgodb in prigod. Ni manjkala niti igra na igralih. Preizkusili smo se na poligonu v naravi.

Bivanje na taboru smo preživeli mirno, v sožitju z naravo, živalmi in predvsem z odlično hrano in dobrimi ljudmi, ki so skrbeli za nas. Tabor nam bo ostal v lepem spominu, saj so otroci neizmerno uživali..

Natalija Mlakar Butalič

O SKALI IGLI IN PRESIHAJOČEM STUDENCU

Zgodba iz tabora Zgornji Zavratnik, ki sta jo zapisala Urška in Andrej Stritar

Na Raduhi je živel velikan, ki je lovil medvede, gamse in jelene. Za ženo je imel Velebabo, ki je bila višja kot najvišja smreka, pa vendar mu je segala komaj do ramen. Kadar mu je prala hlače, je Savinja še tri dni umazana tekla.

Neko zimo si je velikan zaželel srajco, ki jo do takrat ni imel. Od vrha Raduhe je odlomil skalo ter jo glodal, da je postala okrogla kot igla. Velebaba mu je z njegovo pomočjo iz živalskih kož šivala srajco. Preden pa je končala, se je od vrha Raduhe odtrgala skalina, padla na

Velebabo in jo ubila. Žalostni velikan je pograbil iglo in jo zalučal proti Savinji, kjer še danes stoji zapičena ob cesti med Lučami in Solčavo. Zavlekel se je v neko jamo in se ni več prikazal. Vendar še vedno lovi divjad po raduških gozdovih. Kadar pa pije vodo v svoji luknji, studenec pod Iglo še danes presahne.

(vir: Stritar, Urška in Andrej, Z otroki v gore, družinski izleti, str.:183)

Natalija Mlakar Butalič

VREMENSKA IN OSTALA DOGAJANJA V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA PRED LETOM DNI

NPOD DOBROGLEDOM STA BILA MESECA SEPTEMBER IN OKTOBER

Vsakič, ko se spravim k pisanju tega prispevka, me vedno prešine potrditev dejstva, kako hitro se čas vrti. Kako hitro mine dan, teden, mesec,... Kako hitro bodo že čez čas šolarjem in dijakom pa tudi študentom minile počitnice, pa dopusti in hitro, prehitro bo minilo še marsikaj drugega. Tudi vse to bo postala preteklost. Nekaj te se bomo radi spominjali, nekaterih dogodkov pa manj, nekateri pa nam bodo za vedno odšli v pozabo.

Ker sem si tudi lansko leto v mesecih septembru in oktobru pridno zapisoval marsikaj, med drugim tudi, kako se je obnašalo vreme in, kaj vse ostalo zanimivega se je zgodilo v naši KS, sem se še enkrat več odločil, da bistritev osebnega spomina delim tudi z bralci Informatorja.

VREME – SEPTEMBER 2016

Če se še spomnite, se je mesec september začel s četrтком. Še vedno je bilo zelo toplo, saj so bile dnevne temperature še dokaj visoke. Kar 27 stopinj. A prvi dan v mesecu kljub vsemu ni minil brez dežja, s katerim nas je »obdarila« pozno večerna krajša ploha. Sledili so trije, približno enako topli dnevi, ki so bili tudi dokaj soparni. Ob spremljanju vremenskih napovedi je bilo slišati, da bo 5. septembra padlo obilo dežja, kar pa se ni zgodilo, saj je bilo nekaj le tega ponoči, nekaj malega tudi zjutraj. Še najbolj obilno pa je padal zvečer, a le kakšnih deset minut. Podoben je bil tudi naslednji dan. Zopet je sledilo sedem dni stabilnega vremena, še vedno je bilo toplo, občasno pa tudi soparno. Od 14. dalje pa se je vreme nekoliko spremenilo. V sredo in četrtek je nekaj malega deževalo le občasno, v petek, 16. v mesecu pa so se popoldan padavine nekoliko okrepile. Tudi noč je bila deževna. Precej podobno vreme se je nadaljevalo vse do srede, 21. septembra prejšnjega leta, ko je bilo dežne kaplje slišati le še v nočnem času. Prav ta dan pa smo ob 16.41 uri »zakorakali« v čas koledarske jeseni. Ves preostanek meseca je bilo vreme stabilno. Temperature so bile že nižje. Najpogostejše so se v sredini dneva vrtele okoli 22 stopinj. Večeri pa so bili že toliko hladnejši, da smo se prijetneje počutili v dolgih kot v kratkih hlačah.

Po vsem vremensko preživetim in doživetim, lahko lanski mesec september pohvalimo, saj nam je ponudil kar 19 suhih in prijetno toplih dni, le 11 dni nam je občasno ponagajal dež v večini z zelo skromnimi količinami. Ravno pravnih za vzdrževanje potrebne vlage, ki jo za rast potrebujejo vrtnine, poljščine, drevesa, sadeži,....

DOGODKI – SEPTEMBER 2016

Prvi dan v mesecu je bil zelo prepoznaven, kot vedno, ko se otroci, šolarji in dijaki po dolgih počitnicah ponovno vrnejo v šolske klopi. Številni pa tudi v vrtec.

Že dolgo vrsto let traja prijetna tradicija, za katero s prireditvijo »Na vasi je lepo, ko na kanalu pod lipo zapoje,« v organizacijskem smislu poskrbijo marljivi člani KUD Fran Maselj – Podlimbarski Krašnja. To srečanje je bilo lani organizirano v soboto, 3. septembra. Že naslednji dan pa smo bili v Krašnji deležni še enega izjemno lepega in zanimivega dogodka, ki ga je tudi organiziralo tukajšnje KUD. Številni obiskovalci so se z nastopajočimi pevci, recitatorji, igralci,... sprehodili skozi vas in na izviran način spoznali »Krašnjo skozi čas.«

Zelo zanimiv, družinsko organiziran dogodek v Krašnji pa se je zgodil v nedeljo, 11. septembra. Za ta dogodek pa so se v organizacijskem smislu izkazali Urankarjevi in Rožičevi (p.d. Kovačevi iz Krašnje,) ki so na hribček nad vasjo, ki ga domačini imenujemo Benerski grič

ali Kovček, na druženje povabili sorodnike in tudi številne prijatelje. Namen druženja pa je bila blagoslovitev novo postavljene brunarice in kozolca. Blagoslov je opravil naš župnik, gospod Anton Potokar. Ta lepa, sončna nedelja je vsem zbranim zagotovo minila v velikem zadovoljstvu, Kovačevim pa ob tem, zagotovo tudi kot dogodek posebne ali velikega družinskega pomena.

Posebno lepo nedeljo, 18. septembra pa so po maši v župnišču Župnije Krašnja doživeli bolni in ostareli, ki so se ponovno srečali na tradicionalnem druženju, ki ga skupaj z gospodom župnikom organizira ŽPS.

VREME – OKTOBER 2016

Mesec oktober pa je že tisti čas v letu, ko nas podoba narave in tudi marsikatera vremenske spremembe opomnijo, da je do konca koledarskega leta le še tri mesece časa. Dnevi so bistveno krajši, precej drugačne pa iz dneva v dan postajajo tudi klimatske razmere. Pliš vetrov je precej hladnejši. Travniki, vrtovi, njive, sadovnjaki,... pa nas še zadnjič v letu vabijo k spravilu dobrin, ki nam jih je poklonila narava. Tudi spreminjajoče se barve dreves in tudi že odpadanje listov iz njih so znak, da bo kmalu nastopil čas povsem drugačne in bistveno manj barvite podobe narave.

Lepi in sončni oktobrski dnevi, so za marsikoga od nas, najlepši in najbarvitejši čas v letu. Takšnih dni smo bili v lanskem letu deležni kar sedemnajst. Preostalih štirinajst dni pa je zaznamovalo manj ali bolj deževno obdobje vremena. Če se nekoliko podrobneje povrnemo v ta čas glede vremena, pa naj zapišem takole.

Prvega v mesecu je bila sobota, z nekaj oblačnosti in občasnega vetra. Že nedelja je bila drugačna. Deževati je začelo ponoči in kasneje bolj ali manj prav ves dan. Precej turobno vreme se je nadaljevalo tudi še v ponedeljek in torek. Dež je ozračje pošteno ohladil, saj jutranje temperature niso presegle 7 stopinj. V sredo padavin ni bilo. Postajalo pa je vse hladneje in že v četrtek, 6. oktobra smo lahko zjutraj pri le 1 stopinji opazili kar močno slano. Sicer pa je bil preostanek dneva izjemno lep. K sreči je hlad popustil in v petek, 7. je bilo zjutraj slano komaj opaziti. Tudi temperatura je sredi dopoldneva narasla na 8 stopinj. Še en izjemno lep dan pa je bila tudi sobota, 8. v mesecu.

Iz dneva v dan je bilo bolj čutiti, da se bomo počasi morali navaditi na hladnejše obdobje. Nedelja ni minila brez dopoldanskih padavin, ki pa so bile bolj rosenje, kot padanje dežja. Precej deževen, ves dan je bil ponedeljek, 10. Torek, sredo in četrtek pa so bili vremensko stabilni in kar prijetni dnevi, ki pa jih je že zaznamovala tudi vsakodnevna jutranja megla. Nekaj dežja sta nam prinesla petek in sobota. Slednja je bila z njim precej obilnejša. 16. In 17. (nedelja in ponedeljek), sta bila pohvale vredna dneva. Tipična za ta čas, ko govorimo o prijetnih oktobrskih jesenskih dnevih. Vse do vključno 21. v mesecu pa ni minil dan brez vsaj nekaj dežja. Še najbolj turoben in ves dan deževen je bil torek, 18. lanskega oktobra. Temu primerno nižje so bile tudi temperature zraka, ki so se gibale, zjutraj od 3 do 5 stopinj. Še posebno hladno je bilo sobotno jutro, 22., ko je zopet kazalo na slano, a je ni bilo. Povsem podobno je bilo tudi naslednji dan. Ponedeljek, torek in sredo (od 24. do 26.) pa je izmenično, v krajših in daljših obdobjih padlo kar veliko dežja. V precej lepši »vremenski luč« pa je minilo preostalih zadnjih pet dni, ki jih je spremljala jutranja megla, ki se je že zadrževala vsaj do polovice dopoldneva. Sonca ni manjkalo, pogostejše pa je zapihal veter. Temperature pa pričakovano, nižje iz dneva v dan, kar nas je opomnilo in tudi občutili smo, da za prijetno toploto v stanovanjih sonce ne zadošča več. Potrebno je bilo že začeti kuriti.

Kako bi vi ocenili lansko vremensko dogajanje v mesecu oktobru? Osebnostno bi rekel, da nam je bilo kar naklonjeno in, da nas ni bistveno presenetilo. Morda le, z nekoliko zgodnejšim pojavom slane. Če bo letošnje vreme vsaj malo podobno, bomo lahko kar zadovoljni.

DOGODKI – OKTOBER 2016

Vemo, da je mesec oktober, mesec požarne varnosti, ki ga vsakič tudi naši prostovoljni gasilci temu primerno zaznamujejo s številnimi dogodki. Nenehno pa nas še bolj pospešeno tudi opozarjajo, kako moramo krajani ravnati, da nas ne bi doletela katera od številnih možnih nesreč z ognjem in drugih nesreč.

Gasilci pa znajo svoje vrste in tako je tudi prav, nekajkrat v letu strniti tudi za prijetnejše trenutke druženj. Eno od takšnih je bilo tudi teknovanje s staro brizgalno, ki so ga v Krašnji organizirali prvi dan v mesecu. Teden kasneje so se odpravili na društveni izlet. Gasilci – veterani, ki jih je nekaj tudi v našem PGD pa se je na izlet svojim vrstnikom iz GZ Lukovica pridružilo 19. oktobra.

Prva oktobrska nedelja je bila v Krašnji že 31. leto zapovrstjo zaznamovana s tradicionalnim Tekom za krof, ki ga je ŠD Krašnja dopolnilo tudi s 23. Pohodom za krof in 5. Krofkovim tekom. Število udeležencev je bilo zaradi deževnega vremena manj kot običajno.

15. so nas krajane pogledi usmerili proti Ciclju, kamor so z zavijačim glasom siren hitela intervencijska vozila. Prišlo je do prometne nesreče.

21. oktobra 2016 je izšel Informator z zaporedno številko 214.

V petek, 28. oktobra pa je ŠD Krašnja z obiskom športnika v šoli in vrtcu razveselilo naše najmlajše. Obiskal jih je kajakaš Peter Kauzer, ki je na OI v Riu osvojil srebrno medaljo.

Prepogosto se, na žalost zgodi, da številne lepe trenutke tudi v Krašnji zaznamujejo smrti naših sorodnikov, prijateljev, sodelavcev ali znancev. Lanski mesec oktober, natančneje, četrtek, 6. si bomo zapomnili tudi zaradi slovesa od krajana Trnjave, Andreja Škrbete, ki smo ga k poslednjemu slovesu pospremili na tukajšnje pokopališče.

Spoštovane bralke in bralci Informatorja. Do naslednjč, ko bom o vremenu in dogodkih pisal že za čas zadnjih treh mesecev prejšnjega leta in, ko se nam bo tudi že začel iztekati čas letošnjega omenjenega obdobja, vam želim prijetno branje, ki vas naj vsaj malo spomni na bližnjo preteklost, ki sta jo z vremenom in nekaterimi dogodki v naši KS zaznamovala meseca september in oktober 2016.

Marjan Štrukelj

ČESTITKA ZA JUBILEJNI ROJSTNI DAN

Športno društvo Krašnja za jubilejne rojstne dneve čestita **MARJANU ČEBULJU**, ki se je z Abrahamom srečal že pred nedavnim in sicer 23. junija. **SANJI KLEMENC**, ki bo 30. rojstni dan praznovala 19. septembra in **FRANCU ŽAVBIJU**, ki bo sedem desetletij življenja proslavil 23. septembra.

Spoštovani društveni prijatelji.

Vsako društvo, ki deluje na osnovi prostovoljnega in ljubiteljskega dela, med katere spada tudi ŠD Krašnja, za uspešno delo potrebuje predvsem ljudi, ki ne spregledajo društvenih hotenj za uresničitev ciljev in jim sledijo. Bodisi kot aktivni udeleženci na društvenih in ostalih dogodkih ali kot člani z organizacijskimi nalogami ali kot člani, ki društveno delo podpirajo tudi v smislu materialnih ali celo finančnih pomoči.

Vsakdo od vas, dragi prijatelji, se je v preteklosti za aktivno prepoznavnost v društvu izkazal na enem ali več od naštetih področij, ki nekaj veljajo in so v veliko korist uspešnemu društvenemu delu.

Marjan, Sanja in France.

V imenu ŠD Krašnja vam za vaš osebni življenjski jubilej iskreno čestitam in vam želim, da bi bila vaša prihodnost prepletena z obilico zdravja in osebne sreče.

Marjan Štrukelj

ZNESEK PROSTOVOLJNIH PRISPEVKOV V MOŠNJIČKU SE NI SPREMENIL

ZA NAŠE NAJMLAJŠE V ŠOLI IN V VRTCU JE TRENUTNO ZBRANIH 280,00 €

Počitnice in dopusti so še v polnem teku, a že zelo kmalu se bo tudi v naši šoli in v vrtcu začelo novo obdobje šolskega in vrčevskega leta.

Za ŠD Krašnja pa se bo ob zaključku leta izteklo tudi obdobje, ko se že petnajst let trudimo in v mošnjiček zbiramo prostovoljne prispevke, vedno z določenim namenom. V tem letu jih bomo namenili našim najmlajšim, ki obiskujejo šolo in vrtce v Krašnji. Do sedaj nam je uspelo zbrati 280,00 € in upamo, da se bo naš mošnjiček v naslednjih mesecih vsaj še malo obogatil.

Kako se lahko z darovanjem prostovoljnih prispevkov k akciji priključite?

Lahko se vsak ponedeljek v času med 19. in 20. uro oglasite v pisarni društva. Lahko z nakazili na TRR društva, številka: 0230 2001 6496 319 z obveznim pripisom »ZA MOŠNJIČEK« in naslovom **Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica**. Lahko pa darujete tudi neposredno na prireditvah društva.

Vsem dosedanjim darovalcem se zahvaljujemo za razumevanje in sodelovanje. Vse, ki se želite pridružiti k naši dobrodelni akciji, pa vljudo vabimo k sodelovanju.

Marjan Štrukelj

POČITNIŠKI POZDRAVI

Po stari dobri navadi in še posebej zato, ker smo veseli, zelo radi objavimo imena vseh tistih, ki se nam s pozdravnimi razglednicami oglasijo iz počitnic ali dopustov, enodnevnih izletov ipd. Da si tega zelo želimo, smo vas nagovorili že v prejšnji izdaji Informatorja.

Naši želji sta se odzvala Pavel in Ivanka Urankar, ki sta se v zadnji tretjini meseca junija mudila v Dobrni, kjer so poznane Terme, ki obiskovalcu ponudijo številne lepote narave, dobro počutje in vse ostalo, kar si človek želi za prijeten oddih.

Pavlu in Ivanki se lepo zahvaljujemo za pozornost. Glede na to, da so počitnice in dopustniški dnevi v polnem razmahu, pa pričakujemo, da bo na naslov društva prispela še kakšna pozdravna razglednica.

Marjan Štrukelj

POČITNIŠKO UČENJE NOGOMETA

V času poletnih počitnic, ko imajo otroci po šolskih obveznostih nekaj oddiha, je ŠD Krašnja organiziralo poletno nogometno dejavnost. V dveh tednih, so dečki in deklice različnih starosti, opravili šest vadb, na katerih so se spoznali z osnovnimi tehničnimi in taktičnimi elementi nogometne igre. Skozi učenje in igro smo spoznali, da nogomet ne premore samo lepih potez in »akcij«, ampak tudi to, da vzporedno razvijamo vrednote kot so: sodelovanje, delovanje v skupini, solidarnost in tisto najpomembnejše, da se zabavamo v družbi svojih vrstnikov.

Končni vtisi, letošnje nogometne dejavnosti, so zelo pozitivni. Vse otroke bi rad pohvalil za marljivo delo ter vzorno vedenje in upam, da je bila to izkušnja, katere se bodo radi spominjali.

Še nekaj odgovorov sodelujočih otrok na vprašanje, kaj jim je bilo všeč v dejavnosti:

Max: »Igranje nogometa, vodenje med stožci, strelji na gol, štafetne igre.«

Ula: »Dribljanje z žogo, poigravanje.«

VABILO NA ORIENTACIJSKI POHOD PO OPISANI POTI

ORGANIZATOR: ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

KDAJ? NEDELJA, 17. SEPTEMBRA 2017

KDO? VSI, KI ŽELITE NEDELJSKO POPOLDNE V KROGU DRŽJINE ALI PRIJATELJEV IZKORISTITI ZA PRIJETEN POHOD IN DRUŽENJE V NARAVI.

KJE? BAR POD LIPO V KRAŠNJI S PRIJAVAMI IN ODHODI NA POHOD MED 13.30 IN 16.URE EKIPA MORA ŠTETI 3-5 ČLANOV

PRIJAVNINA : 5,00 € ZA POSAMEZNO EKIPO

NAGRADE: ZMAGOVALNA EKIPA PREJME TRADICIONALNO CULO, VSI UDELEŽENCI PA NEOBIČAJNE MEDALJE.

OSTALO: VSI UDELEŽENCI SODELUJEJO NA LASTNO ODGOVORNOST. POHODNIKI, MLAJŠI OD 15 LET SE POHODA LAHKO UDELEŽIJO SAMO V SPREMSTVU STARŠEV ALI DRUGE ODRASLE OSEBE.

NA POHODU BO SODELOVALA TUDI EKIPA :

Vsem udeležencem, še posebno pa ekipam družin, želimo prijetno in razgibano nedeljsko popoldne, varen korak in veliko zabave pri reševanju nalog!

V primeru deževnega vremena bo pohod v nedeljo 24.septembra ob istem času!

Patrik: »Igranje nogometa, dribljanje stožcev, streli na gol, ko je trener razlagal vaje.«

Anka: »Igrica kraja iz gnezd.«

Jan: »Žongliranje, dribljanje, igranje nogomet, igra 1:1.«

Anže: »Vse.«

Jon: »Žongliranje, dvakrat zmagal pri igri kraja iz gnezd, sladkanje z sladoledom.«

Ema: »Igranje nogometa, žongliranje, sladkanje z sladoledom.«

Iza: »Poigravanje z notranjim delom stopala, igranje, varanje, žongliranje.«

Jaka: »Dribljanje, igra, žongliranje, poigravanje z notranjim delom stopala, učenje novih fint.«

Miha: »Vse, dobra družba.«

David: »Poigravanje z notranjim delom stopala, žongliranje.«

Aleš Mežnaršič

BI SI UPALI UGANITI, KOLIKO NAJRAZLIČNEJŠIH VRHOV PLANIN IN GORA LAHKO OPAZUJETE IZ VRHA LIMBAR-SKE GORE?

Verjetno zelo težko. Ampak takrat, ko oblakov na nebu ni, ko meglice ne zakrivajo pogledov daleč naokoli, ko si za pomoč v roke vzamemo kakšno primerno topografsko karto in, ko si na vrhu 773 m visoke Limbarske gore vzamemo tudi čas za opazovanje, bi morda vsaj delno šlo. Če pa bi čas ogledom namenili večkrat, potem pa bi morda nekoč le lahko odgovorili na to uganiko.

In kam vse nas lahko »popeljejo« pogledi iz vrha Limbarske gore? Opazujemo lahko Kamniške in Savinjske Alpe, Julijce, vse do Triglava, pa sosednje Zasavsko in Dolenjsko hribovje in tudi nekoliko nižje, Ljubljansko kotlino.

Tudi sam sem se, kljub temu, da sem bil v zadnjih 15 letih kar 1500 krat na Limbarski gori, na poti večkrat spraševal in ugibal prav to. Nekaj sem se jih že naučil in prepoznal. Še zdaleč pa ne bi znal naštet ali uganiti števila prav vseh planin in gora, ki so tako čudovito opazne tudi z vrha Limbarske gore. Ne boste verjeli! Odgovor mi je bil dan na dlan! Ko so letošnjo pomlad v gostilni Urankar zelo lepo spremenili in opremili enega od gostinskih prostorov, tistega, kjer je točilni pult, sem se kmalu za tem, ob prvi priliki odločil, da bom kozarček piva spil prav v tem prostoru, stoječ za točilnim pultom. Nagnem in opazim! »Kaj pa je to?« vprašam Marka in dobim odgovor. »Ja,« mi odgovori, »toliko jih lahko vidiš od nas!« Že štejem in preštejem. »Neverjetno! Toliko lepot, ki imajo svoje ime in, ki jih imenujemo planine in gore lahko opazujem in spoznam z vrha Limbarske gore, ki nam je tako blizu!« Pohvalim idejo in od takrat dalje sem pri opazovanjih in ugibanjih precej bolj zvedav in natančen.

Me boste vprašali za število? Rajši ne, ker vam ne bom povedal. Le pojdite tja gor in si pri točilnem pultu vzemite nekaj časa, le toliko časa, da boste morda popili kakšno kavico, pivo, sok,.... ali kaj močnejšega, se z očmi sprehodili po zapisanih imenih in z lahkoto boste rešili uganiko.

Verjemite! Tudi vi se boste začudili številu zapisanih imen lepot, ki nas obdajajo in so velikokrat tako očarljivo dosegu našim očem tudi iz Limbarske gore.

Upam, da vas bo ta zapis opogumil in, da boste zvedavi tako kot sem bil jaz. Berite in štejte počasi, kajti samo ena številka je tista prava! Pa na zdravje, če boste čas štetja izkoristili tudi za kakšen požirek ob točilnem pultu.

Marjan Štrukelj

INFORMATIVNE DROBTINICE

Letošnji odziv otrok na aktivno preživljanje počitnic, ki smo jih načrtovali skoraj za obdobje dveh mesecev, se v ŠD Krašnja nismo razveselili. Po nekaj letih ponudbe »atletike,« smo za letošnji načrtovali nekoliko razširjen program aktivnosti in sicer smo želeli organizirati tečaj rolanja, tečaj nogometa in ponovno tudi atletske aktivnosti. Pripravili smo ustrezne razpise, ki so bili s pomočjo naše šole razdeljeni otrokom oz. staršem. Časa za prijave je bilo zvrhano dovolj in tudi cenik storitev je bil več kot ugoden. Bolj se je odmikal čas za prijave, bolj smo bili skeptični. Opravičeno, kajti na tečaj rolanja sta se prijavila le dva otrok, enako število tudi za atletiko, le za nogometno šolo je bil na koncu razpisnega roka odziv tolikšen, da nam ni bilo tudi v tem primeru potrebno preklicati dogovora o strokovnem sodelovanju pri vodenju omenjene aktivnosti.

Je, kar je! V društvu bo pa vseeno potrebno razmisliti, kako v bodoče. Če sklepamo po zelo majhnem številu najmlajših članov društva, je bil letošnji slab odziv kar prvašnji odgovor.

preostanku poletja in kasneje, vse do zaključka leta, vas ŠD Krašnja še vedno vabi k priključitvi dveh stalnih akcij in sicer k evidentiranju individualnih aktivnosti HOJE, TEKA in KOLESARJENJA, za kar vam v društvu ponujamo posebne evidenčne knjižice in tudi k evidentiranju opravljenih pohodov k Šraufovemu gozdarju na Limbarsko goro.

nedeljo, 17. septembra bomo organizirali Orientacijski pohod po opisani poti, ki bo vsekakor še ena od priložnosti za prijetno druženje v naravi in tudi na cilju pohoda. Ta prireditve, ki je izključno lokalnega pomena je v zadnjih dveh letih ponovno zaživela, česar smo zelo vesel. Še posebej, če organizacijsko uspešnost ocenjujemo na podlagi prisotnosti tistih ekip, ki ne pozabijo na prisotnost najmlajših.

o bomo pripravljali vsebine naslednjega Informatorja, ki bo izšel v drugi polovici meseca oktobra, bo v njem zagotovo tudi prispevek o letošnjem že 32. Teku za krof, 24. Pohodu za krof in o 6. Krofkovem teku. Dogodek je načrtovan, kot vselej doslej, na prvo oktobrsko nedeljo, ki bo letos tudi prvi dan v mesecu.

Lanska prireditvena nedelja je bila dokaj turobna. Dež je opravil svoje, zato je bila tudi udeležba skromnejša od siceršnjih. Upajmo, da bomo imeli to leto več sreče, kajti vonj trojanskih krofov je še prijetnejši, če ga dopolnijo tudi prijetni jesenski sončni žarki.

Nekateri ste najbrž opazili, da društvena spletna stran v zadnjih mesecih ne služi svojemu namenu tako, kot je v preteklosti in kot si želimo. Upamo, da bomo našli nekoga, ki bo pripravljen zadevo urediti tako, da bo prepoznavnost društva opazna tudi na urejeni internetni strani z najpomembnejšimi vsebinami, informacijami ipd.

Če ima kdo od naših bralcev ali članov društva oz. krajanov možnost pri rešitvi tega problema pomagati, naj se oglasi v društveni pisarni. Obiska in morebitnega dogovora bomo zelo veseli.

Marjan Štrukelj

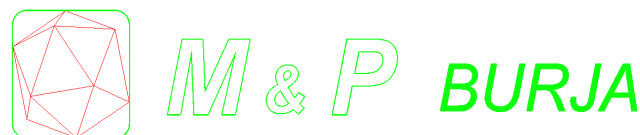
V SPOMIN JOŽKOVČEVI MAMI IZ TRNJAVE

Odšla si mama zlata,
odšla za vedno si.
Nam vsem hudo je, prehudo.
A vendar upanje ostaja,
da duša tvoja še živi
in da čuvaš nas, ki smo ostali,
dokler ne srečamo se vsi.

Bila je sredo, 7. junij. Naredil se je lep poletni dan. Človek ga je bil vesel, saj nam je prinašal sonce, nas spodbujal k delu in dobremu razpoloženju. Tako kot vsak dan doslej ga je začela tudi Jožkovčeva mama – z delom. Toda ni se končal tako, kot bi se moral. Za njo se je končal v večernih urah v rešilnem avtomobilu.

Jožkovčeva mama, Terezija Cerar, poznali smo jo kot Cvetko, se je rodila 24. oktobra 1936 mami Mariji in očetu Štefanu Dolinšek, Koporčevima v Gradišču pri Lukovici kot njun sedmi od enajstih otrok. Otroštvo in mladost je preživljala med brati in sestrami na domači kmetiji. Dva brata je izgubila že v mladosti. Rasla je ob delu in z delom, ki ga je bilo vedno dovolj. Bila je pridna, zanesljiva in marljiva. Ni bilo dela, ki ga ne bi znala. Bila pa je tudi dobra in srčna oseba. Že kot mlado dekle je postala rejnica malemu Janezu, ki jo je imel še danes za mamo in sta imela še vedno stike. 1961. leta se je poročila z Jankom Cerarjem in se preselila v Trnjava na njegov dom. Življenje ju je obdarilo z dvema sinovoma. Poleg materinstva in gospodinjstva jo je čakalo delo na kmetiji in bolna tašča, za katero je morala skrbeti. Vse je rada delala, nikoli se ni pritoževala. Bila je skrbna in ljubeča mama, dobra žena in razumevala snaha. Njen dan je bil izpopolnjen z delom. Počitka skorajda ni poznala. Pogosto so bili dnevi prekratki. Stala je ob strani možu, ki se je po svoje trudil za dobrobit družine in ga podpirala. Bila je prijazna in pozitivna, dobra sosedka in priljubljena vaščanka. Blizu doma, samo čez cesto, sta z možem zgradila novo hišo z gospodarskim poslopjem. Dokupila sta zemljo in povečala kmetijo. Dela je bilo vsak dan več. Otroka sta odrasla in si ustvarila družini. Delo ji je bilo olajšano, ko je v hišo prišla snaha. S skupnimi močmi je bilo lažje podeleti vse delo, ki ju je čakalo. Postala je babica trem vnukom in vnukinji. Najstarejše tri je varovala in jim izpolnjevala njihove male želje.

Pred 14 leti je prišla v hišo bolezen. Mož je zbolel in pristal na invalidskem vozičku. Skupaj s snaho sta nesebično skrbeli zanj. Nabirala so se leta. Ob vsaki uri dneva si jo videl pri delu – v hlevu, na njivi ali vrtu ali pri kakem drugem opravilu. Zdravje ji je dobro služilo. Svo-

ORODJARSTVO IN BRIZGANJE PLASTIKE d.o.o.

Dušan JEMEC s.p.
Stari trg 10
1225 Lukovica
Tel.: 01/ 7235 146
GSM: 041/ 532 483

Odperto od ponedeljka do sobote
od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
sreda zaprto

je domače je rada razveselila s kakim priboljškom. Za praznike je rada pekla potice in jim z malimi pozornostmi izkazovala ljubezen in pripadnost. Najsrečnejša je bila, ko je imela vse okoli sebe.

Ob njeni 80. letnici lansko jesen so se zbrali vsi bližnji sorodniki. Takrat so bili nazadnje vsi skupaj. Dnevi so bežali. Za zimo je prišla pomlad, začelo se je poletje. V mislih je imela delo. Kako bodo delali, kdaj bodo delali, ali je že čas za to ali ono delo. Skrbelo jo je za vse. Še zanj dan ji je minil kot vsi ostali – ob delu. Zvečer je občutila slabost in rahlo bolečino. Poiskali so zdravniško pomoč, a je bilo že prepozno. Omagala je v rešilnem avtomobilu in za vedno odšla.

Nje ni več. Hiša se je odela v žalost. Toda za njo ostala toliko dobrega, toliko lepih trenutkov, toliko vsega, kar bo njene znova in znova spominjalo nanjo.

Počivajte v miru!

Vsem vašim najbližjim pa izrekam v imenu faranov župnije Krašnja in v svojem imenu iskreno sožalje.

Boži Požar

V SPOMIN STANETU STANETU PERVINŠKU

Poletno jutro, vstalo iz noči,
v predivo megle skrilo je obzorje.
Tam daleč, daleč zadaj, tam je morje,
še dlje za morjem sonce je in ti.

Lepo nedeljsko, pa še praznično jutro 25. junija nas je pretreslo z vestjo, da je za vedno zaspal. Odšel je, njegov dom se je odel v črnino in žalost.

Stane se je rodil sredi jeseni, 17. oktobra 1942 očetu Janezu in mami Mariji Pervinšek, Lukčevima v Krašnji kot njun drugi izmed sedmih otrok. Otroška leta in mladost je vsem Lukčevim otrokom zaznamovala dolgotrajna in huda mamina bolezen. Stane je bil do mame izredno ljubeč in skrben. Pomagal ji je v hiši, pri varstvu otrok, pa tudi na kmetiji. Mnogo časa je preživel na travniku, kjer je pasel živino. To so bila prijetna druženja z vrstniki iz okolice. Šolo je obiskoval v Krašnji. Nato se je zelo mlad zaposlil najprej za krajši čas pri Cestnem podjetju, nato pa v Tosami, ki ji je ostal zvest vse do upokojitve 1992. leta. Z 18. leti je odšel v vojsko. Kmalu po vrnitvi se je zagledal v domačinko Dragico Urankar in se 1969. leta z njo poročil. Pripeljal jo je na svoj dom in za starši prevzel kmetijo. Usoda ju je osrečila s tremi otroki - Dragico, Jankom in Tanjo. Bil je izredno ljubeč in skrben oče. Na vse tri je bil navezan in nanje ponosen. Z ženo sta delala na kmetiji, skrbela za dom in starše. V teku let sta zgradila novo gospodarsko poslopje in hišo. Zelo je bil navezan na ženo. Vedno in povsod ji je ostal ob strani. Brez nje ni mogel živeti. Njun ljubeč odnos je odražal tudi v okolico. Tako kot sta se razumela med sabo, sta se razumela z brati in sestro, ostalimi sorodniki in sosedmi Lukčeva hiša je bila odprta vsakomur. Gostoljubje in prijaznost sta bila pri njih doma. V tako hišo so prihajali mnogi rejenci, katerim je bil dober drugi oče in mnogi otroci iz okolice, ki jih je varovala žena.

Bil je dobričina. Nikoli ni odrekel pomoči. Nikomur ni namenil slabe besede. Rad se je poveselel. Ženo je pogosto popeljal na kakšen izlet ali v družbo, kjer sta se lahko naplesala. Mnogo let je za pusta hodil v maškare. Ljudi je znal zabavati s šalami. Rad je nabiral gobe. Poznal je vsak kotiček okoliških gozdov in jas, tako da domov ni nikoli prišel brez njih. Bil je velik ljubitelj konj. Z njimi se je srečeval v domačem hlevu, dokler jih niso zamenjali traktorji. Bil je član Konjerejskega društva Lukovica. Bil je aktiven član KUD Fran Maselj Podlimbarski. Bil je amaterski igralec in član skupine za ohranjanje naravne dediščine. Bil je dolgoletni član RK in ŠD, za-

dnja leta tudi član Krajevnega združenja za vrednote NOB Krašnja.

Največji pečat pa je Stane pustil pri gasilcih. Že kot mlad 16 leten fant se je leta 1958 vključil v gasilske vrste. Šel je po stopinjah svojega očeta, ki je bil ustanovni član društva. Ko se je gradil drugi gasilski dom, je kot mladinec pomagal pri gradnji. Opravil je veliko prostovoljnih ur. Kot član je opravil več tečajev in dosegel čin nižjega gasilskega častnika II. stopnje. Vedno se je udeleževal raznih tekmovanj, tako v našem kot v društvu v Tosami. Veselil se je vsakega napredka in ni mu bilo žal porabljenega časa, kljub temu, da je imel doma veliko dela na kmetiji. Vesel je bil dograditve tretjega doma in nabave novih vozil. V društvu je bil poveljnik od 1968 do 1980 in od 1993 pa do 2005. Za svoje delo v društvu je prejel razna priznanja, od GZS pa plamenico II. stopnje leta 1994, leta 2002 plamenico I. stopnje. Plaketo veterana je prejel leta 2005, priznanje za posebne zasluge pa je prejel leta 2007. V letu 2018 bi prejel značko za 60 letno delo v gasilstvu. Vedno je bil pripravljen za udeležbo na pogrebih pokojnih gasilcev in tudi na proslavah v sosednjih društvih. Pred slabim desetletjem so se začele prve težave s srcem. Nekaj let kasneje, po nesreči z udarcem v glavo, pa se je njegovo zdravje začelo slabšati. Iz leta v leto so se težave stopnjevale. Zadnje dve leti je bolezen močno napredovala. Od letošnjega februarja pa je bilo iz tedna v teden huje. Zadnjih 14 dni je bil v bolnišnici, toda pomagati mu ni bilo mogoče.

Manjkal nam bo. Zlasti ga bodo pogrešali njegovi domači. Vse jih bo spominjalo na njegovo dobroto, odprtost, prijaznost in ljubezen, ki jih je spremljala na vsakem koraku. Mala, pet mesečna pravnučinja Kaja pa ga bo poznala le iz pripovedovanja.

Dragi Stane!

Hvala ti za delo v vseh društvih, za vso dobrosočnost in pomoč, za prijateljstvo in iskrenost, ki si jo delil z nami. Posebna zahvala velja za prispevek k razvoju gasilskega društva. Ohranili te bomo v lepem spominu.

Počivaj v miru!

Tvojim domačim pa izrekam v imenu KS, vseh društev in organizacij iskreno sožalje.

Boži Požar

Štirinajstkrat je sonce reklo adijo,
štirinajstkrat je odzvonilo avemarijo,
ko je nalahno v jutranji uri, kot lepe sanje
priplaval po zraku jutranji angel
in je neskončno prijazno in mirno
nad tabo razprl svoje krilo.
Odšel si z njim pod njegovo varno perotjo
in mirno zaspal za vedno.

Dragi Stane!

Ko si bil zadnje dni tvojega življenja le še kot jesenski list na

drevju, ki čaka, kdaj ga odtrga vetrič, so se moje misli vračale v naše skupno otroštvo.

Lukčeva hiša, dvorišče in skedenj in Pavletov balin je bil prostor, kjer smo otroci iz sosednjih hiš preživljali brezskrbne otroške dni.

Vrata Lukčeve črne kuhinje so bila vedno odprta, od tam pa smo naprej raziskovali podstrešje in naša domišljija je bila brezmejna. Kako prijetno se je bilo gugati na dolgi deski, ki je bila vpe-ta v verigi, ki sta viseli izpod napušča hleva. Čeprav smo pogosto padali z nje in imeli potolčena kolena, je bilo ob njej vedno polno otrok.

Danes otroci ne vedo, kaj so skrivalnice na skednju polnem, dišečega sena, kako prijetno je bilo peči krompir na travniku, medtem pa je imela živina prosto pot do sosednjega travnika. Nismo imeli televizije, računalnikov, pametnih telefonov in številnih interesnih dejavnosti, imeli pa smo svobodo, prijateljstvo in navezanost drug na drugega. Čeprav je sosedja obljubila bombone, ki so bili takrat redko v naših ustih, nismo izdali tistega, ki je rabutal njeno hruško. Vsi smo se sladkali z njimi, v ogenj zanje pa si šel največkrat ti.

Nikoli ne bom pozabila, kako sem prav v Lukčevi črni kuhinji po tetinih navodilih, ki sem jo hodila spraševati, pridobivala prve kuharske veščine. Z njive si prinesel kumare, krompir, repo in mi pomagal lupiti, da sva skuhalo kosilo za tiste, ki so medtem skakali na skednju. Bila sva ponosna, da sva nasitila toliko otrok. Nikoli ni v skledi ostalo ničesar, kar je pomenilo, da sva bila dobra kuharja.

Dragi Stane, ni te več med nami. Radi smo te imeli. Bil si pravi prijatelj in dober sosed. S teboj odhaja tudi del naše skupne mladosti. Ostajajo pa čudoviti spomini, ki žal, vedno bolj bledijo, a vsake toliko časa spet zažarijo kot svetla zvezda na nebu.

Kar nekaj nas je še tistih, ki smo se skupaj igrali, hodili po borovnice in se pozimi dolgo v večer sankali in smučali na vzpetini za Mihcem. Nekaj nas je v Krašnji, drugi imajo svoj dom v različnih krajih, tudi tam daleč onkraj širnega morja. Vsi, ki vedo, da se danes v tem trenutku poslavljamo od tebe, pa mislijo nate.

Mirno počivaj, dragi Stane, in sanjaj lepe sanje.

Vsem tvojim, ki si jih imel zelo rad, oni pa tebe, izrekam iskreno sožalje.

Vera Beguš

V SLOVO JOŽETU LEBENIČNIKU

Ponedeljek 17. julij – prvi dan v tednu se je komaj začel, ko se je njegovo srce po vseh zdravstvenih tegobah za vedno ustavilo in se odpravilo na pot od koder ni vrnitve. Zbrali smo se 22. julija, da počastimo njegov spomin in ga spremimo na njegovi zadnji poti.

Jože Lebencičnik se je rodil sredi jeseni – 20. oktobra 1936. leta očetu Jožetu in mami Jožefi, Damišovima, v Sp. Lokah. Že v otroštvu je izgubil sorojenca, tako da je bil v družini edini otrok in bil tako prikrajšan za mnogo lepih trenutkov, ki jih sicer doživljajo sorojenci.

Šolo je obiskoval v Krašnji. Zelo kmalu je moral poprijeti za delo na domači kmetiji. Po končani šoli in vojaščini je ostal na kmetiji ter iskal še dodatno zaposlitev. Pot ga je zanesla v sosednjo

Avstrijo, kjer je ostal celo desetletje. Tu je spoznal Marijo in se z njo poročil. Še nekaj let sta ostala v tujini. Tam se jima je rodil tudi sin Jože. Domačija v SP. Lokah je po smrti staršev samevala. Še v času, ko je bil v Avstriji, je staro hišo podrl, na njenem mestu je zrasla nova hiša, kamor se je vrni z družino. V tem času je kupil tudi Jasnarjevo domačijo v Gabrju nad Blagovico, kjer je rad preživljal samotne ure. Po vrnitvi domov si je poiskal delo, najprej v Emoni, kasneje pa v Komunalnem podjetju, kjer se je tudi upokojil.

Jožeta smo poznali tudi kot dobrega mesarja. Za to delo se je priučil pri sorodniku. Bil je iskan mesar. Poznali so ga daleč naokoli. Ker so bili ljudje z njegovim delom zadovoljni, je imel veliko dela. Zlasti v zimskem času je bil polno zaposlen. Znal je vse – od klanja prašičev do klanja govedi. Delal je dobre salame, krvavice, mesene klobase in šobeljne. Dokler je lahko, se je posvečal temu delu.

Pred dobrimi desetimi leti pa je nenadoma prišla bolezen. Preživel je dve možganski kapi. Zlasti druga mu je pustila hude posledice na zdravju. Ni mogel govoriti, težko je hodil in vedno bolj potreboval pomoč. Zanj sta skrbela žena in sin. Pred petimi leti, pa je zaradi vse slabšega zdravja odšel v Dom počitka v Mengeš. Bolezenske težave so se tu stopnjevale. Konec leta 2015 si je poškodoval kolk. Od takrat je bil nepokreten. Začele so se težave z ožiljem in pljuči. Letos junija so mu amputirali nogo nad kolonom. To je bil zanj hud udarec in se z njim ni mogel sprijazniti. Po amputaciji so se povečale težave z dihanjem in pljuči. Tem pa se ni mogel več upirati. Za vedno je zaspal sredi noči, ko se je nedelja prevesila v ponedeljek.

Takole odhajamo. Drug za drugim, enkrat eden, drugič drugi. Vsi se bomo zvrstili v tej nepregledni koloni. Nikoli ne vemo, kdaj pride ta čas.

Počivaj v miru, dragi Jože!

Vaši družini pa izrekam v imenu Krajevne skupnosti Krašnja in v svojem imenu iskreno sožalje.

Boži Požar

DRAGI MATEJ!

Ko si v soboto v poznih popoldanskih urah pomahal domačim v slovo in se potem peljal mimo Krašnje, niti slutil nisi, da se zadnjič pelješ mimo doma, kjer si z bratom in staršema srečno preživljal svoja otroška in mladeniška leta. Le nekaj trenutkov za tem si odšel tja, od koder ni vrnitve. Če bi le mogel, bi zbral vse moči in se vrnil k svoji hčerki Tanaji.

Ostal si nemočen, nemočni pa so stali ob tebi tvoji najbližji: mama, oče, Julijana, Nik. Ob tvoji tragični smrti smo onemeli vaščani, sosedje, prijatelji. Pred nami si bil še vedno vesel, nasmejan, poln življenja

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA, Krašnja 14a, 1225 Lukovica, telefon: 01/ 723 41 32. DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV, fotokopiranje: Papirnica Lipa s.p., Pre-serje pri Radomljah

Andrej Novak
Marjan Štrukelj
Peter Dragar ml. in Gašper Korošec
Boži Požar

urednik
pomočnik urednika
tehnična urednika
lektoriranje

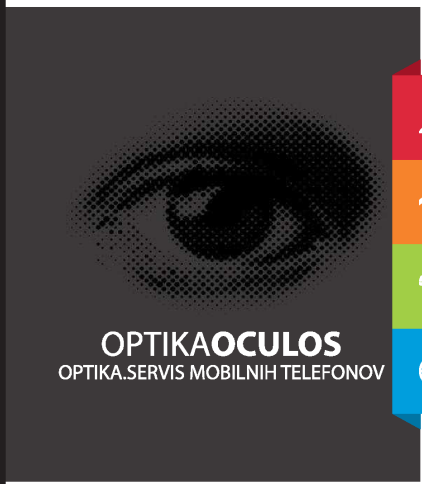
Dopisniki: Marjan Štrukelj, Boža Požar, Vera Beguš, Drago Juteršek, Katarina Bergant, Jure Jamšek, Natalija Mlakar Butalič, Alja Bevc, Aleš Mežnaršič, učiteljice, učenke in učenci PŠ Krašnja ter udeleženci polne šole nogometa

Fotografije: Drago Juteršek, Andrej Novak, Špela Novak, Jure Jamšek, Petra Štrukelj, Vera Beguš, Mohor Podbevšek, Natalija Mlakar Butalič, Aleš Mežnaršič in svojci umrlih

MAJ 2017	ŠTEFAN SEME	GEOMETRIJSKI LIK	KLIC, POZIV	ODPRTE POŠKODBE TKIVA	KAMENJE, KI GA JE ZAOLJILA VODA
OBRABLJEN, POŠOŠEN ČEVELJ					
IZDELOVALEC SRPOV					
GLAS OB STRELU	OTOK V OT. PITCAIRN				
	IGRALEC ODBOJKE				
▷					

	MESTO V VZHODNI NEMČIJI	OBLIKA STEBLA	SODNIK V GRŠKEM MIT. PODZEMLJU	TEKOČINA V ŽILAH		PAUL CEZANNE	SLIKAR JAKOPIČ	KOVINA (ZNAK ER)	BODLJAJ RAFKO IRGOLIČ	▽		SMUČARKA BUČIK		TREPETANJE	NAŠ MATEMATIK (MILAN)
OČKA					NAPOVED PREROKOV								TOMO KRIŽNAR PORAST. ZVIŠANJE		
POPRAVLJALEC UR					PESNIK ZLOBEC MADŽARSKI JEZIK					ČEŠ.-NEM. IGRALKA SIROMAK, UBOŽEC					
SEVERNIAK, INUIT						HALL BERRY PREB. KARANIANJE			NAŠ PISAT. (FRAN, HUDO BREZNO)						
					ZNAMKA JAPONSKIH ELEKTR. NAPRAV				IZDELOVALEC KRUHA ALBERTO TOMBA			IRENA POLANEC JAKOB ALJAŽ			RICHARD GERE
					SL. PEVKA ZABAVNE GLASBE										
					DROG NA SEN. VOZU LUDVIK TOPLAK				NEKD. PAPEŽEVA KRONA				TIM GAJSER		
	SOVRAŽNIK	PODOLGOVAT KRUH	MESTO V AVSTRIJI NA MEJI S ČEŠKO												
SREDNJA ŠOLA			RASTLIN. BODICA EST. PEVEC (GEORG)												
PEVEC PESTNER				ŠTEVILKA DAKAR BREZ R											
ZAPRTA LJAKASTA KRAŠKA GLOBEL															
BRIT. UM. ZGODOVINAR (JOHN)															
ALBERT CAMUS			ANA V DALMACIJI												
GALIJ			IGRALEC RADKO POLIČ												

PRIMOŽ DOLINŠEK
Optik

Usnjarska cesta 8
Kamnik 1241

+386 1 831 49 51
+386 51 443 553

info@optika-oculos.si
www.optika-oculos.si

NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.